

ENTREVISTA
AMB

Joan Sans

CONSELLER DEL PS AL COMÚ D'ENCAMP

“A Encamp assagen la política del subsidi, a veure què passa”

SOSPITA QUE LA MAJORIA COMUNAL HA CONVERTIT LA PARRÒQUIA EN CONILLET D'ÍNDIES DE LA POLÍTICA SOCIAL DEMÒCRATA, I TITLLA D'“INSULTANT” LA DENOMINACIÓ D'UNIÓ CIVIL AL MATRIMONI HOMOSEXUAL

A. L.
Andorra la Vella

Es lamenta de la llarga llista de desencontres amb el cònsol, Jordi Mas, des de l'eliminació de l'autobús parroquial fins al refugi guardat de l'Illa, passant per la taxa sobre els rètols comercials a la via pública, la (suposada) incapacitat del comú per aplicar la polèmica modificació de la Llei del patrimoni cultural i la falta de lideratge a l'hora de revitalitzar el teixit comercial de la parròquia. I pentina de passada la majoria demòcrata al Consell General per la proposició de llei sobre unions civils. Ja saben: la que veia l'ús del terme matrimoni per a les parelles homosexuals que vulguin contreure... matrimoni.

No n'hi ha per a tant: a Sant Julià la cònsol amenaça la minoria de portar-la a la Batllia.

És veritat que el que transcendeix són les topades, i no els acords a què arribem en el si de les comissions, en què a vegades la majoria té en compte les nostres aportacions.

A vostè l'enerven especialment les retallades socials.

No és només l'autobús, que fa més d'un any que vam denunciar i el comú no ha pogut ni un dit. Tenim també la desaparició del servei d'acompanyament per a criatures de 3 a 6 anys: som l'única parròquia que no el garanteix. El ciutadà ha de ser prou astut per adonar-se que han convertit Encamp en una mena de laboratori.

Perdoni!?

Retallen aquí aquestes prestacions fins ara a càrrec del comú i a la vegada diuen: “Vostè no es preocupi que si té una necessitat ja se la resoldrem.” D'aquí tota aquesta gent que va a trucar a la porta perquè els donin un cop de mà des d'UP+DA. El pervers de tot plegat és que es tractava de serveis que ja prestava el comú i que l'equip de govern ha eliminat i substituït per subsidis. Una política del subsidi que provenen a Encamp, a veure què passa.

Així que són els conillets d'Índies de les polítiques socials demòcrates.

Quan es va plantejar la discussió de la llei de serveis socials i socio-sanitaris, jo em vaig dir: “Ep, tot això ja em sona! Aquestes provatures ja les hem fet a Encamp.”

Sona quasi, quasi, a teoria de la conspiració.

No diria tant, però és que després de tant batallar pel benestar social ara va i la proposta que tenen consisteix a externalitzar serveis que fins ara prestava el comú. Miri el cas dels treballadors del Complex, que eren eventuals; quan es va externalitzar la gestió, els van modificar les condicions laborals. I continuaven prestant el mateix servei. Són situacions que es donen a Encamp i que si no m'erro no es produeixen en d'altres parròquies.

Passem a l'àmbit nacional:quina opinió li mereix que DA esmeni el diccionari -que defineix matrimoni com a unió legítima entre dues persones- i s'inventi un altre nom per al matrimoni homosexual?

Insultant. I parlo des del punt de vista estrictament científic. És molt greu. Perquè en aquest país estem desafortunadament acostumats a aquesta afició de crear categories, ciutadans de primera i ciutadans de segona. Fins i tot de tercera. És que poques coses més s'hi poden afegir. Des del primer dia que es va començar a discutir ja vaig dir que si de veritat no hi ha cap problema, que siguin madurs i diguin les coses pel seu nom. En aquest cas, de nom només n'hi ha un, que jo sàpiga, i és matrimoni. No s'acaba el món.

Els demòcrates li diran que es tractava de garantir els drets de les parelles homosexuals i que el nom és secundari.

D'una banda, diuen que la seva voluntat és aquesta; de l'altra, no li poden dir pel seu nom. Però, què passa pel cap d'aquesta gent? El problema és que ningú ha tingut el detall d'explicar per què no es pot dir de la mateixa manera. O com a mínim, per què ells no volen dir-li de la mateixa manera. Tants mesos després, encara no sé per què.

La política és l'art de transigir. Si el sector més obert de DA

El conseller socialdemòcrata confia en el vot de càstig a DA. F. GALINDO

s'hagués enrocant en el nom, potser no hi hauria ni unió civil. No ho tinc tan clar. Som un país petit i ens coneixem prou. Dins de DA hi ha uns col·lectius que pesen més que d'altres. Sí que hi

«**Estem acostumats a aquesta afició de crear ciutadans de primera, de segona i de tercera»**»

ha gent que en qüestions com aquesta es deixa guiar per criteris més tècnics. I aquí és on jo dic: “Escolti, si té un problema amb la postura d'una part majoritària del grup, potser que s'ho replantegi i que opti per una altra iniciativa.”

El grup demòcrata va rectificar finalment en la tramitació de l'adopció, que serà igual per a les parelles heterosexuales que per a les homosexuals.

Era de sentit comú, aquesta correcció d'última hora, tot i que n'hi ha alguns que fa dies que no

Mai no hem tancat la porta a una hipotètica incorporació de militants d'SDP

dormen. Si no, la cosa hauria estat més greu encara.

Pere López postula una unió de forces d'esquerreres però sense incloure-hi SDP. Es poden permetre el luxe de fer-los el buit?

Com a membre del comitè directiu del PS dono fe que en cap moment s'ha tancat la porta a cap formació ni a cap persona de cara a les eleccions generals. Sempre, és clar, que tinguin uns plantejaments progressistes i voluntat de canviar la situació a què tres anys de govern demòcrata ens ha conduït. I penso que a SDP hi ha gent progressista.

Que ho dubtava?

Al contrari. Dic que també n'hi ha, i mai no hem tancat la porta a una hipotètica incorporació de militants d'SDP.

Diria que més que absorbir militants, es tractava de forjar aliances...

Tampoc penso que s'hagi tancat mai aquesta porta.

Si finalment concorren per separat, com s'ho faran, per competir pel mateix pastís electoral? Una competició a veure qui és més d'esquerreres?

El dilema rau a saber quin és el pastís electoral. Serà capaç DA de repetir el tros de pastís que es va endur en les últimes generals? O la gent està cansada i té ganes de veure una alternativa a tot això?

Digui, digui, que acabem.

Penso que hi ha una part molt important dels electors que el 2011 van confiar en DA que avui estan profundament decebuts. Ciutadans que busquen alternatives progressistes. N'hi ha unes quantes, però sincerament, penso que l'alternativa real és el PS. I evidentment, estem disposats a treballar amb les altres formacions d'esquerreres.